

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet” közlönye.

Szerkesztői szállás:

Szentgyörgy-utca 1092. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

Wittich József könyvkereskedése, hova az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, (Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben: Haasenstein és Vogler (Neu-Mark 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész iven.

ELŐFIZETÉSI AR:

Félévre 3 ft.

Negyedévre 1 „ 50 kr.

Maros-Vásárhely decz. 10.

Frankhon helyzete mind csak komorul; egyik szavazás a másik után a jelenlegi kormány ellen nyilatkozik. Pedig a Thiers lelépése az eddigiek-nél veszélyesebb bonyodalmakra vezetne.

De hogy az egész Európára elvitázhatatlanul kiható frankhoni felette nehéz helyzetet alaposan megérthessük, lássuk a versaillesi nemzetgyűlés-beni kormányellenes tüntetéseket.

Deczember 10-én egyik képviselő Prux Páris interpellálja a kormányt azon feliratokért, melyeket a megyei és községi bizottmányok menesztettek Thiershez, s melyeket az interpelláló államveszélyeseknek nyilvánított.

A belügyminiszter Lefranc az említett feliratokot, mint a melyek nem a testületektől, hanem egyesek aláírása alatt küldettek, nem tartotta olyan természetűeknek, hogy azok ellen intézkednie a kormánynak jogában állhatott volna.

„Az erre következő élénk vita eredménye lön ezen indítvány:” A nemzetgyűlés, tekintve, hogy a köztársaság elnökehez intézett község-bizottmányi feliratok a törvényt megsértették; — tekintve, hogy a belügyminiszternek kötelessége lesz vala ily büns nyilatkozatok ellen fellépni; — a belügyministert a törvény megtartására utalja; s azzal a napirendre tér.”

A kormány-párt pedig egyszerű napirendre térés megindítványozását kérte, de ez 305 szavazattal 298 ellenében elvetetett. Erre az összes ministererium beadta lemondását, de Thiers csak a Lefranc Victor belügyminister lemondását fogadta el.

Ezen veretés után következett egy az „alkotmányos reformok” ügyében régebbi ülésben kiküldetni határozott 30 tagu bizottság megválasztása, mely ezelőtt öt nappal, decz. 5-én megtörtént.

A kormány ezen választásban is kisebbségben maradt, miután a kormányellenes pártból 19-a kormány-pártból 11 tag lett a most körülírt bizottságba beválasztva.

Hogy ma már Thiers minő elemekből fogja összeállítani ministeriumát? s minő programmal? azt hozni fogják a közelebbi lapok.

Annyi bizonyos, hogy a frankhoni válság mind feketébb, — hogy ne mondjuk fenyegetőbb szint ölt magára.

Annyi bizonyos, hogy a szabadelvű frankhoni lapok, azok közt első helyen a mérsékelt „Siècle,” kimondották, miszerint a jelen körülmények közt más szabadulhatási út nincs, mint a „nemzetgyűlés feloszlatása,” s ő haladék nélkül a kezdeményezési térre lép: ily értelemben „kérvényezni.”

Annyi bizonyos, hogy Bismark herczeg organuma a „Norddeutsche Allgemeine Zeitung” szükségesnek s időszerintinek látta, határozott szavakban nyilvánítani, miszerint: Németország kormánya Frankhön sorsa mostani vezetőjét s annak kormányát őszintén pártolja.

Mi, kik mint történelembuvárok, tudjuk, hogy Frankhon állása, minő nagy hatást és befolyást

gyakorolt eleitől fogva az összes európai államok életükre, kötelességünknek tartottuk hiven és alaposan jelezni azon versaillesi nemzetgyűlésben csatázó ellenséges elemeket, melyek ha a gyűlésterem falain kívüli gyűlékony anyagokba is belekapnak, az egész Európára rombolólag kiható dimenziót vehetnek. Mi tudjuk, hogy azok, kik szobájuk szűk falain kívül is szeretik a tágkörü láthatáron széttekinteni, nem veszik rossz néven, ha a külvilág nagyobb jelentőségű mozzanatait velök ismertetjük; ép azért nemes kötelességünknek tartottuk és tartjuk minden időben: ily nemű előzékeny szolgálatot tenni.

Dobolyi Sándor.

A maros-vásárhelyi Jogász-egylet 1872. évi közgyűlését

Folyó decz. hó 4-, 5- és 6-ik napjain a városház nagytermében mintegy, száz helyi és vidéki tag részvétele mellett megtartván, a tanácskozás lefolytatásáról úgy az egyet többi tagjainak, mint a közönségnek tájékoztatása végett az alábbi vázlatos ismertetést tesszük közzé.

Deczember 4-én délelőtt 10 óra után a szép számmal egybejött gyűlést mult évi rendes elnök báró Apór Károly a következő elnöki beszéddel nyitotta meg:

Tisztelt gyűlés!

Harmadik közgyűlése egyletünknek, melyet megnyitni szerencsés vagyok. A visszapillantás egyletünk életében a lefolyt második évre kedvezőbb, a jövő reménye kecsegtetőbb, mint egy évvel ezelőtt vala. A jelen közgyűlésnek szakosztályai nem kevés anyagot nyújtanak, s én szerencsésnek érzem magamat, hogy a midőn elnöki tisztemet a tisztelt jogász-egyleti gyűlés kezébe leteendő vagyok, belső örömmel nyújthatom át az úgy tartalomban, mint fontosságukban nem csekély becsű tárgyakat további feldolgozás végett.

Ezen év kezdete sem volt ugyan tevékenységben gazdagabb, mozgásban változékonyabb, mint a mult, s méltán vonta magára az ország központján kifejezést nyert megrovást, miszerint a maros-vásárhelyi jogász-egylet még nem adott semmi életjelt magáról. — A mennyire éles volt e megrovás, épen annyira méltó és igazságos, de egyszersmind elégtételt is szolgáltatott azon gáncsokért, melyek egyletünk alakulása megtámadva lett.

Korunknak is, mint minden más kornak megvannak erényei és gyengeségei; tud lelkesülni mindazért, mi nemzeteket magasra emelt és törekszik minél sebesebb röptöt venni magának, de röptében hamar ellakad, gyakran az első akadállyal. Törekedésünk kezdetben kicsinyesnek tetszett, némelyek ábrándot vagy épen utánzási viszketeget kerestek benne, csaknem hasztalanul erősítettük, hogy mi nem az alkotók magasabb szerepére törekszünk, hanem csak is osztozni akarunk a közös munkába a tér megtisztításánál az anyagok összehordásánál. Tevéketlenségünk megrovásában ki volt egyszersmind mondva, hogy munkásságunk hozzájárulása szükséges, — maga az országos jogász-gyűlés hívta fel a vidéki egyleteket tevékenységre. Épen méltó helyről emelkedett a szózat s valóban nem tévesztette hatását, és pedig nem annyira a munkára serkentés, mint némely balitéleteknek eloszlatásával hatott arra, hogy ez év utolsó fele munkásságban folytonosan elevenüljön s elismert tekintélyek is tartzkodás nélkül és melegen járuljanak hozzá a munka gyámolításához. Nemcsak biztatólag, de bizonyára lel-

kesítőleg hatott az a fiatalabbakra, midőn látták, hogy többen a királyi ítélő tábla már korosabb birái közül és a férfiúi erély odaadottságával osztják meg velök a komoly munkát. S nem mulaszthatom, hogy sajnálattal ne emlitem meg, hogy a legnagyobb fontosságú és magánjogunk rendszerében legmélyebbre ható kérdés, melyet kir. táblai bíró dr. Endes Gábor tagtársunk a birtok fogalmának következményeiben, jogi viszonyaink és meggyőződéseinkkel összhangzásba hozhatóan meghatározására vetett fel, nem készített hetett el még annyira, hogy már e közgyűlésen tárgyalathassék. Az eddig elkészült tárgyak is azonban elégségesek arra, hogy tanusítsuk általok, miszerint mi is megértettük azt, hogy csak azon nemzet emelkedhetik gyorsabban, melynek polgárai a társadalom minden rétegeiben egyetemesen vállalják el a munkát; csak azon nemzet lehet igazán szabad és biztosítva a visszaeséstől, melynél az önálló gondolkodás észlelőds, eszme-teremtés és ezek által ösztönzött munkásság szétáramlik az ország minden részein, mertannála központnak sem lankadása nem bénítja el az államélet tevékenységét, sem magasan kiemelkedése nem válhatik az ország többi részei szabadságának zsarnokává.

Törvényhozó testületünknek a magyar parlamentnek, valamint a bíróságok szervezetének új rendszere a bírakat a gyakorlat és tapasztalat e szakembereit kizárta a törvényhozás terméből. E practicus elemek és erők annál fogva ott nem érvényesíthetik többé magukat. De valjon következik-e abból, hogy azért már szunnyadásra és épen tétlenségre kárhóztatva legyenek? következik-e, hogy a törvényhozás nélkülözze azon tapasztalatokat mindenütt becses anyagát, melyeket a bírói kar gyűjthet egyedül logikai összefüggésben össze? nézetem szerint épen nem!

Az alkotmányos államéletnek azon előnye van, hogy a munkás erők társadalmilag is érvényesíthetik magukat és hatásuk az állam organicus tevékenységébe, azt gazdagítólág beolvad. Így tört magának utat az ország törvényhozó testületébe institúcióknak átalakulása folytán többé be nem illeszthetett gyakorlati elemnek a bírói testületeknek tevékenysége is, részint az országos jogász-gyűlés, részint a vidéki jogász- és ügyvédi egyletek megalakulásában.

A bíró és az ügyvéd, midőn a fennálló törvények alkalmazására vannak kiküldve, annyi tanulmány és szakismeret mellett nem maradhatnak csak puszta, minden társadalmi érzék és észlelődsétől megfosztott gépezetei az alkalmazásnak. Tiszta öntudatosságra kell, hogy jussanak azon eredményekre nézve, melyekben az általuk alkalmazott törvények a társadalom életére hatnak. Ezeknek buzgó és lelkiismeretes észlelése által ők tüntethetik fel legbiztosabban azon hézagokat és hiányokat, melyek a megalkotott törvényekben a gyakorlati élettel szemben előfordulhatnak, és melyek gyakran a leggondosabb törvényalkotás mellett sem kerüldethetnek ki. Ők észlelhetik a nemzet jogéletének mezején azon szűkségeket, melyek társadalmi életünkben átalakuló jogviszonyok folytán koronként kifejenek és észlelhetik egyszersmind azon meggyőződéseket is, melyek amazokra nézve a nép szellemében alakulnak. Csak azon gyakorlati észlelőds mentheti pedig meg törvényhozásunkat attól, hogy a midőn a modern institúcióknak állami életünkbe bevezetésével haladásra törekszik, ezt a nemzet geniussának megőrzésével eszközölhesse. Már pedig bizonyos, hogy csak is azon törvények és institúciók biztosíthatják egy nemzet előhaladásának állandó-

ságát, melyek jellemével, meggyőződésével összhangban fejlesztetnek, nem megtörik vagy semmisítik, hanem meg nem esítik azokat.

Munkásságunknak hazafi érületünk egész hevével tovább folytatására, sőt minél intenzívebbé fejtesére bizonyára eléggé buzdító ok! És soha sem volt erre nagyobb szükség, mint most! Társadalmi viszonyaink fejlődése, sebes átalakulása az új viszonyokból eredő jogoknak meghatározását követeli. — Törvényeink és azoknak rendszere sok részben elmállottak. — A codificatio áll előttünk, még pedig nem annyira a meglévőnek, hanem a reformok útján ezután megoldhatandóknak és átalakítandóknak codicálása. Hogy ezen óriási művet mielőbb megalkotva láthassa nemzetünk, a nemzet erőinek összes tevékenysége kívántatik; bírák és ügyvédek csak abban nyújthatják hazafiságunknak valódi bizonyítványait, ha mint a gyakorlati téren működő szakemberek a tevékenységhez tapasztalataiknak kifejtesével hordanak anyagot össze az országos jogász-gyűlésnek és ez által megkönnyítik a törvényhozás nagy munkáját, eszközlik jogfejlődésünk előrehaladását.

Az okmányokkal tanusított bírói képesség eljuttathat mindenkit arra, hogy bírói hivatalt nyerhessen, de pályáján tovább haladásának emeltyűjét nem keresheti többé azokban, hanem azon tevékenységben, melyet szolgálata folytán kifejtett. A szolgálati kötelesség hűséggel teljesítése mellett a közreható munkásságnak odaáldozása nem maradhat méltó elismerésben részesülés nélkül, s így lehetetlen, hogy az igazságügyiminister figyelmét is elkerülje a fokozatos előléptetéseknél az, hogy kik azok, kik áthatottan hivatásuknak öntudatától nem csak elfoglalják a tért, de valóban lelkesülnek is annak műveléséért.

Az egyet tevékenysége az év utolsó felében mind ezen irányokban már nemcsak reményekre jogosít, hanem biztosít arról, hogy megfelelni törekszünk nemes feladatunknak. Csak ennyit mondhatok én is örömmel lelkesülten hozzá: előre! a munka sikere nemzetünk haladásában fogja megjutalmazni becsületes fáradozásunkat.

TÁRCSA.

Viszhangok a déési zászlószentelés ünnepélyéről.

— Eredeti tudósítás. —

(Folytatás.)

Décs november 20.

Maga a zászlószentelés ténye Medgyes Lajos, helyi ey. ref. lelkész, ismert nevű költőnk, magasztos — és minden ízében hazafias érzelmeiktől áthatott alkalmi beszédével vette kezdetét, melyben szónok történelmi remniscentiákból kiindulva, lelkesítette a honvédséget hazafi kötelességeinek teljesítésére. A beszéd végeztével a szentferenczrendi szerzetesek által a tábori sátorban felállított oltár fölött, róm. kath. szertartás szerint — ünnepélyes segédlettel — miseáldozat mutatott békét; míg a különböző felekezetek téstvérsülésének kifejezésül, a román lelkész által is megtartott az egyházi könyörgés.

Alig lőn vége az isteni tisztelt szertartásoknak, a helyben székelő ferenczrendi szerzet főnöke a nép felé ki-fordulva, megáldá és megszentel az ünnepély tárgyát — a 32-dik honvédszászlóalj gazdagon himzett lobogóját — annak széleit a körülötte sorakozott koszorúhölgyek tartván kezükben, mire a zászlóanya egy igen csinos s a mellett értékes szalagot kötött fel reá ily feliratokkal: „Hon, királyért győzelem vezesse léptetek”; a 32-dik magyar királyi honvédszászlóaljnak „b. Bánffy Dánielné, Torma Károlyné.” — Következtek azután az ilyen alkalmakkor általában divatozó szegverések, melyekkel kapcsolatban számos jel mondatott, s köztük sok egészen sikerültet hallottunk. A körülbelől százrmenő szegverések sorát gr. Bethlen Sándor, Belső-Szolnok-megye főispánja nyitotta meg, a király nevében vevén be az első szegyet, azután a zászlóanya s a koszorúhölgyek következtek, kik között főleg a Simay kisasszony talpraesett jelmondata („Legyen e nap dicsősége előleg pályád diadalaihoz!”) találkozott a hallgatóság zajos tetszésével. Folytatták továbbá a szegverést mindazok, kik, mint tagjai a megjelent hivatalos küldöttségeknek, az ünnepélyen résztvettek; ugyszintén a honvédszászlóalj tisztikara; és többen a jelenvolt vendégkoszoru mindkét nemből felhívott tagjai közül. Ott láttuk a polgári osztály kiválóbb egyéniségei közül: Simay Gergelyt, a szamosújvári kir. törvényszék

És már ezek után nem marad egyéb hátra, mint köszönetet szavazni a szakosztályok elnökeinek, kik mindannyian annyi buzgósággal vezérték ezeknek munkásságát; köszönetet mindazoknak, kik az érdekltséget teljesen felkeltett indítványaikkal a munkásságra becses anyagot nyújtottak; és végre az egyet összes tagjainak azért, hogy nagybecsű bizalmukkal reszembe juttatták a szerencsét vezetője lehetni ezen eredményeiben már eddig is nem csekély értékű tevékenységnek.

Ezzel felhívom a tisztelt gyűlést, miszerint alapszabályaink értelmében korelnököket és jegyzőt felkérni méltóztatassék, nagygyűlésünk szabályszerű tevékenységének megkezdhetése végett.

Ezen helyeslő éljenekkel fogadott elnöki beszéd elhangzása után a korelnökként felkért Dobolyi Sándor indítványára b. Apór Károly a jövő 1873-ik évre is rendes elnök, utóbbinak felhívása folytán pedig dr. Soos Kálmán és Nemes Sámuel a következő egyleti évre is titkárokká közfelkiáltással megválasztattak, a többi tisztviselők választása későbbre halasztatván.

Erre elnök a következő szavakat intézi a közgyűléshez: Tisztelt jogász-egyleti nagygyűlés!

Midőn önöknek tisztelt uraim, nagybecsű és engem nagyon lekötő bizodalma folytán most már harmadszor foglalom el az egyletnek díszes elnöki székét, ezt azon ígérettel teszem, hogy úgy, miat eddig semminemű nehézségektől vissza nem rejtve, e jogászegyletnek kitűzött szent és magasztos czélját teljes erőmből előmozdítani törekedtem, úgy ezután sem fog az én részemről a jóakarat és igyekezet hiányozni, csak adja az ég, hogy azon örvendetes lendület, mely ez év utóbbi felében egyletünk tagjai között jelentkezett, mind nagyobb kört nyerjen.

Ezen őszinte óhajommal az ülést megnyitottunk kijelentem és egyuttal számítok arra, hogy szívesek lesznek tisztelt uraim engem elnöki teendőimben támogatni.

Ezután még alelnök Mikó Mihály mondott le állásáról, úgy maga, mint alelnök társa, Bodolla János nevében, s dr. Soos Kálmán olvasta fel titkári jelentését az egylet múlt évi szellemi tevékenységéről és anyagi helyzetéről, mire megkezdett a rendes ülés határozati javaslatainak érdemleges tárgyalása.

Legelőbb is dr. Székely József terjeszti elő, dr. Soos Kálmán a kihágási jogsértések és törvényszegések elintézési módja s az azok fölötti kizárólagos hatósági illetékesség megállapítása iránt beadott indítványa folytán a rendes ülésben létrejött következő határozati javaslatot:

„A maros-vásárhelyi Jogász-egylet kívánatosnak tartja, hogy az 1858. jun. 20-iki csá-

érdemdús elnökét; b. Báffy Dánielt, Dobokamegye vétéran főispánját; gr. Bethlen Sándort, belső-szolnokmegyei főispánt; Földváry Józsefet, Kővárvidéke főkapitányát; Molnár Antalt és Földváry Jánost, Szamosújvár város és B.-Szolnokmegye egyik kerületének fiatal országgyűlési képviselőit, stb.

Elmondván a felszentelt zászlóhoz intézett különböző irányu szerencsekívánatok, azonnal átadták e zászlót Graeff tábornok és Török őrnagy, mint parancsnok, a helyszínén felállított honvédségnek, a király, haza és alkotmány iránti hűséget dicsőítő lelkes beszédek kíséretében; s ezzel a szertartások bevégezettvén, a honvédség — élén a most felszentelt zászlóval — elvonult, s a néző közönség is lassankint szétoszlott.

Itt azonban koránt sines mindennek vége, — mert hiszen még ebéd előtt vagyunk, következöleg „hátra van még a fekete leves.” A nap legközelebbi érdekessége ezután a zászlóanyai díszében található fel, mely két órákor vette kezdetét s a legélénkebb társalgás között délutáni öt óráig tartott. A társalkodó-egyletünk főtermében kiállított száz terítékű asztal körül csak kilencz női vendég foglalt helyet, u. m. a zászlóanya és a nyolcz koszorúhölgy. Pohárköszöntésekben azonban nem volt hiány, úgy, hogy ezeknek egyszerű elősorolása is nem kevés tért vesz igénybe; mindazáltal legalább az egyes toasztok alanyait és tárgyait, a természetes sorrend szerint, ide jegyezni szükségesnek tartom. Első, ki poharat emelt b. Bánffy Dániel — dobokamegyei főispán, a zászlóanya férje — volt, s felköszöntette ő felségét és családját; mire az elmondott pohárköszöntések ily renddel következtek egymásután: Graeff tábornok, József főherczegre; gróf Bethlen Sándor, belső-szolnokmegyei főispán, gróf Andrássy Gyula, honvédtábornokra s gr. Lónyai Menyhért, honvédelmi miniszterre; Inczédy ezredes, a két jelen volt főispánt; Roth Pál, Décs város közigazgatási főnöke, Graeff tábornokra; Török őrnagy a zászlóanyára; Taublet főhadnagy, a koszorúhölgyekre; dr. Almay Károly, Belső-Szolnok- és Dobokamegyék közönségére; Szigethy alezredes, Décs városára; Kovács, lelkész, Szamosújvár város közönségére; Földváry József, kővárvidéki főkapitány, a közös hadsereg; Földváry János, országgyűlési képviselő, a honvédségre; Molnár Antal, országgyűlési képviselő, Inczédy és Szigethyre; gr. Kornis Victor, Török őrnagyra; Kerekes Sámuel, rimekben köszöntött az egész társaságra, szólván: „de rebus omnibus et quibus dam aliis”; s befejeztül ismét b. Bánffy Dániel, a katonai fegyelemre.

szári nyilt pa rancsban megjelent kihágási jogsérelmek és törvényszegések addiglan, míg az igazságszolgálatnak elválasztása a közigazgatástól rendszeres törvénykönyv alapján tettleg megtörténhetnék, elintézés végett késedelem nélkül a közigazgatási hatóságokhoz tétessenek vissza. Azon esetben pedig, ha a maros-vásárhelyi Jogász-egylet ezen kijelentett óhaja ellenére is a kihágások bármily okból továbbra is a királyi járásbírók hatáskörében hagyatnának, akkor ezek a közigazgatási és közbiztonsági hatóságokat teljesen kizáró illetékességgel ruháztassanak fel; s személyzetök annyira szaporíttassék, hogy a hatáskörükbe utalt kihágásokat ezen ügyek természetének megfelelő gyorsasággal elintézni képesek legyenek; s ép e czélból mindenesetre az idézett cs. nyiltparancsban előszabott fenyítvényi eljárást tartozzanak követni.”

A szönyegen forgó kérdésnek hosszas és beható megvitatása után, az indítványnak ritkított betűkkel szedett első része egyhangulag a m.-vásárhelyi Jogász-egylet határozatává emeltetett; a második rész pedig szótöbbséggel mellőztetett. Az indoklással ellátandó határozatnak a bel- és igazságügyi miniszterekhez leendő fölterjesztésével az igazgató választmány bízott meg.

Tárgyalás alá kerül Varga Györgynek ekép hangzó indítványa: „a maros-vásárhelyi Jogász-egylet fejezze ki az iránti óhaját, miszerint a 468. § utórsze akép módosíttassék, hogy „az igényperek érdemében a bíró ítélet által határozzon.” Szükségesnek tartjuk fölemlíteni, hogy ezen indítványt az illető szakosztály határozatként elfogadta ugyan, de a rendes ülés elvetette, s így a közgyűlés elébe a kisebbség felhívása folytán Gyárfás József előadó által terjesztetett. Kellő megvitatás után ezen határozati javaslatot a közgyűlés is szótöbbséggel elvetette.

Eközben az idő előhaladottsága miatt elnök a gyűlést délután 5 óráig felfüggesztette, s a tagok a fényesen sikerült közebédre siettek.

A délutáni ülésben fölvetett Csongvay Károlynak sem a szakosztály, sem a rendes ülés többsége által nem pártolt következő indítványa:

„Az ausztriai büntető perrendtartás (156. §. a) pontja oda módosítandó, miszerint annak föltétlen szabványa csak azon bűnesetekre vonatkozzék, melyekre nézve halált vagy élethossziglan fogságot mér ki a törvény büntetésül. Onként értetvén ezen módosítás mellett érintetlenül maradnak a b. p. r. t. 156. §. b) c) d) pontjai. Egyszersmind általános elvül kimondandó az is: hogy az előbb kijelölt eseteken kívül a föltétlen vizsgálati fogságnak helye soha sem lehet.

E tárggyal összefüggőleg Varga György és dr. Soos Kálmán előterjesztették indokaikkal együtt a következő módosítványt, illetőleg határozati javaslatot: „A m.-vásárhelyi Jogász-egylet az ország erdélyi részeiben

A felsorolt poharazások nemcsak a baukett hivatalos vendégeinek jó kedvét emelték, hanem egyszersmind a karzati közönséget is ellátták — legalább szellemi eleddel. Öt óra körül végre bucsut vevének egymástól a társaság tagjai, de csak „a viszontlátásig, a bálban!!” S ha ezenkívül megjegyzem még, hogy a díszbéd folyama alatt a taraczk-lövések is sűrűn érték egymást a főtéren, nyugodt lélekkel hozzáfoghatok az ünnepély estéjén, mintegy annak záradékául, rendezett fényes tánczvigalom leírásához; mely nélkül hiányos és csonka lenne e kép, a zászlószentelés ünnepélyének meglehető részletességgel kiállított képe.

Az említett tánczvigalom — melynek jelentékeny jövedelme a honvédménház javára fordított — nyolcz óra után nyilt meg a megyeház nagy termében, hol városunk és vidékének mindkét nembeli ifjusága bőven volt képviselve, oly annyira, hogy ha talán a hölgykoszoru legszebb virágai közül is a legszebbiket kellene kiválasztanom, megvallom, e kritikus választás tudósítói tollamat nem kis zavarba hozná. Nem is kísértem meg tehát a tisztelt kisasszonyok egyikének sem átnyújtani az annyira óhajtott bálkirálynői koronát, hanem egyszerűen elősorolom azon urhölgyek neveit, kiknek mind a szépség hatalma, mind a külső megjelenés elegantiája — úgy hiszem — legtöbb kilátást nyújt e „korona” elnyerhetésére. Minthogy azonban ezt sem tehetném anélkül, hogy ismétlésekbe ne bocsátkozzam, (ismétlésekbe bocsátkozni pedig nem akarok) hivatkozom egyenesen a koszorúhölgyek — mint trónkövetelőknak — már fölemlített névsorára, kiegészítve azt Simay Clementin, (a koszorúhölgyek egyikének testvére,) Lészay Margit, Csetz Katinka, Wéber Rosina, Kászoni Póli, Barcsay Valéria, Mosel Jolán, Szentmarjay Róza stb. urhölgyek neveivel, kik az elsőségért versenyezni leginkább voltak hivatva.

A nagyszámu közönség jelentékeny része reggalig mulatott e tánczvigalomban, mely a szép és városunk polgárai előtt örökké emlékezetes ünnepélynek méltó zárjelenetét képezte. Ily változatosan folyt le a belső-szolnok-doboka megyei 32-ik honvédszászlóalj két napig tartott zászlószentelési ünnepélye, melynek leírását nem végezhetem be helyesebben, mintha ezennel városunk polgárainak ez alkalommal is kitüntetett vendégzeretete iránt elismerést nyilvánítok.

—s. —1.

tettleg érvényesítéssel bíró ausztr. bünt. perrendtartás 156. §-ában jelesen annak a) pontjában foglalt azon intézkedést, — melynek fogva, azon vádlott ellen, ki az őt terhelő büntett vagy vétségéről kihallgatása után is gyanús marad, a vizsgáló bíró a tulajdonképpeni vizsgálati fogságot köteles elrendelni: a) ha oly büntett forog fen, melyre legalább is öt évi börtön van szabva, — nem helyesli s kívánatosnak tartja, hogy a későbbi felbontás magyar büntető perrendtartás javaslatába hasonlított, legfőbb azon büntetésekre tétessék, melyekre életfogytiglani börtön vagy halálbüntetés van szabva; s ezzel kapcsolatban mondassék ki, hogy általában a vizsgálati fogoly szabad lábra helyezendő, ha a vizsgálat megkezdése tekintetében nem forog fenn veszély, s ha vagy ő maga, vagy érte más valaki a törvényszék által meghatározott összegig biztosítékot nyújt. A közgyűlés az eredeti indítványt elvetette; a benyújtott módosítványt pedig új indítványnak tekintvén, azt bővebb megvitatás és szabályszerű letárgyalás végett a szakosztályhoz utasította, felkérvén nevezett kisebbségi előadókat, hogy ez irányban átdolgozandó indítványukat a III. szakosztályhoz nyújtsák be.

A december 5-iki gyűlésben Gyarmathy Sámuel előadta és indokolta a rendes ülésnek Illyés Károly indítványa folytán, de attól eltérőleg hozott következő határozati javaslatát:

„Addig is, míg a békebírói intézmény életbeléphetik, eszközölje a Jogász-gyűlés, hogy a megyéknek a tetleges birtoklás megsértéseérti panaszok a törv. rendtartás, 9-ik cím I. fejezetében meghatározott községi bíróság hatásköréhez utasíttassanak.“

A kisebbség részéről pedig dr. Soos Kálmán terjesztette elő annak az előbbi lényegesen eltérő határozati javaslatát, mely ekép szól: „A m.-vásárhelyi Jogász-egylet kívánatosnak tartja, — hogy a birtokháborítási esetek kisebb fajai, névszerint a megye-igazítási és sommás vizsgálóhelyezési keresetek az értékesítéssel való tekintet nélkül a községi békebírói bíróságoknak egyeztető békebírói hatáskörébe utasíttassanak oly módon, hogy az ügyfelek említett tárgyu keresetökkel a királyi járásbírói bíróságok előtt csak akkor léphessenek föl, ha községi előljárásági bizonyítvánnyal igazolják, miszerint a községi bíróság által megkísérletett békeegyezmény köztük nem jöhetett létre. A községi birtokokat tárgyzó és a községeknek egymásközi birtokháborítási keresetei, valamint a bonyolultabb és nevezetesebb értékösszeget képviselő határjárati keresetek azonban a községi bíróságok hatásköréből jövőre is kizárva, s a kir. járásbírói bíróságok illetékessége alatt maradjanak.“ A néhány óráig tartott s egész délelőttet igénybevevő tanácskozási eredménye az, hogy szótöbbséggel a kisebbségi határozati javaslatnak ritkított betűkkel szedett első része fogadtatott el, s emeltetett határozattal, azon módosítással, hogy a közbeszó sorok a következő tétellel cseréltettek föl: „A p. törvénykezési rendtartás 93. §. i) pontjában megjelölt határjárati megye-igazítási és sommás visszahelyezési keresetek“; az utolsó rész pedig egyszerűen mellőztetett.

Egyszersmind elhatározatott szótöbbséggel az is, hogy ezen egyleti kijelentés indítványkópen a magyar országos Jogász-gyűléshez be fog terjesztetni.

A másodnap délutáni ülésben előbb dr. Soos Kálmán terjesztette elő Illyés Károlynak indítványa folytán, egy a szakosztály, mint a rendes ülés által magáévá tett következő határozati javaslatot: „A bírói ügyviteli tárgyában 1869. évi április hó 29-én kibocsátott igazságügy-ministeri rendeletnek 60., 68. és 223. §-aiban megszabott perkivonat az előadó bírák csakis azon nagy terjedelmű és bonyolult peremből legyenek kötelesek készíteni, melyeknél az említett ügyviteli 221. §-a értelmében az előadó mellé társelőadó is rendelendő; szabadságukban áll azonban az előadónak, ha szükségesnek látja, más peremből is kivonatot készíteni, s az előadás kötelemét annak, illetőleg az eredeti ügyiratok elhatározó jelentőségű helyeinek felolvasása által is teljesíteni.“ Azonban megvitatás után a közgyűlés ezen határozati javaslatot egy-két szótöbbséggel elejtette.

Ezután dr. Soos Kálmánnak a szakosztály és rendes ülés által el nem fogadott indítványa került tárgyalás alá, mely így hangzik: „Mondja ki a m.-vásárhelyi Jogász-egylet meggyőződéséeként, hogy a köteles főesküt — melynek letételére az ügyfelek valamelyike ajánlkozása vagy elfogadására való tekintet nélkül, bíróság köteleztethetik — mint általános jogi elvekkel nem védhető, célszerűtlen, s a magyar perlekedési rendszer multjában sem gyökerező intézményt a törvénykezési eljárásban teljesen mellőztetni kívánja.“; előadva Ferencz Károly által. Indítványozó főlemlitvén, hogy indítványának lényege és célzata félreértetvén, azt kellő indoklással újabb szövegezésben is beterjeszti, a mint következik:

„Jelentse ki a maros-vásárhelyi jogászegylet aziránti óhaját, hogy addig is, míg az eskü alkalmazása minél szűkebb korlátok közé szoríthatatnék, a magyar törvénykezési rendtartásnak a főesküről szóló szakaszai törvényhozásilag következőkép módosíttassanak.

230. A főesküvel való bizonyítás aképp történik, hogy a bizonyítani kívánó fél „de csak ha egyáltalában semmi más bizonyíték nem létezik“ (221. §.) a döntő tényközlmények iránt ellenfelét a főesküvel megkínálja.

231. §. Ha a főeskü feltételeken, a bizonyításnak más módja nem sikerülte esetére volt kényszerítve, a bíróság először az eskükinálással kapcsolatos tanukihallgatás vagy bírói szemle által bizonyítást köteles elrendelni, habár az eskü letétele iránt az ügyfelek már kölcsönösen megegyeztek volna is.

232. §. Általában ügydöntő főeskü megrendelésének csak a saját ügyekben forgó és a kérdéselt ténykö-

zlményekről közvetlen tiszta tudomással bíró peresfelek kölcsönös szabad beleegyezésével lehet helye, s ekkor is csak ha az esküvel erősítendő állítás valószínűnek mutatkozik vagy legalább ha annak valószínűségét semmi körülmény sem gyengíti.

233. §. Ha az ajánlott, illetőleg visszakinált főeskü elfogadására nézve a perben határozott és világos nyilatkozat nem történt, úgy tekintendő, mintha a fél, kinek a főeskü kináltatott, illetőleg visszakináltatott, azt elfogadva, letenni kívánja; de az eképp megjelölt ügyfélnek eskütételre bocsátása csak az előbbi §-ban írt feltételek világos létezése esetében történhetik.

Végül a 234. és 235. §§-ok, mint a kényszereskü folyamánai merőben kihagyandók a törv. rendtartásból.

A közgyűlés az eredeti indítványt elejtette, az újabb szövegezés tárgyalásába bocsátkozni pedig ez alkalommal nem kívánván, azt bővebb megfontolás végett a II. szakosztályhoz áttétetni határozta.

Ezzel a 2-ik nap délelőti ülése 9 óra felé végét is érte.

A december 6-diki gyűlésben legelőbb is Szilágyi Miklós adta elő és indokolta a rendes ülésnek dr. Székely József indítványa folytán szótöbbséggel hozott következő határozati javaslatát:

Azon elvet, hogy a büntett által károsultnak kártérítési és más magánjogi igényei már a bünvádi eljárás folyamata alatt és a büntető végítélet előtt előlegesen biztosíttassanak, a jogászegylet rendes ülése elfogadja és erre nézve az eljárást következőleg véli szabályozandónak.

A büntetett gyanúsítottnak indokolt bevallásakor vagy tagadás esetén a személyes vizsgálatnak a vizsgáló bíró által lett elrendelésekor köteles a vizsgáló bíró a károsítottnak vagy jogutódainak kérelmére hivatalos bizonylatot állítani ki arról, hogy a bevallás megtörtént vagy a személyes vizsgálat bevezetett és hogy az általa ezen időpontig kinyomozandó kár és egyéb magánjogi követelések minő összegre ruának.

Ezen hivatalos bizonyítvány alapján károsult fél a polgári törvénykezési eljárás által megengedett biztosítási módokat bármilyikét is az illetékes polgári bíró előtt érvényesítheti, mely érvényesítés céljából a polgári törvénykezési eljárásban a biztosítás ezen esetre is felveendő, és annak módzata szabályozandó.

Ha a gyanúsított akár ítéletesen, akár felhagyási határozat által a bünvizsgálat alól felmentetik, az eljáró törvényszék erről gyanúsítottnak hivatalos bizonylatot állít ki, melynek alapján a magán kártérítési igények véggett folyamatba vett bármilyen biztosítási lépések érvénytelenítése az illetékes polgári bíró által a fél kérelmére azonnal elrendelendő.

Ezen határozati javaslat hosszas eszmecserét s több rendbeli módosítvány bejelentését vont maga után, melyek közül említésre méltóbbak, a biztosítás eszméjének elejtése; annak csak a jogerőre emelkedett vádhatározat alapján elrendelhetése; és a III-ik szakosztálynak az előbbiektől lényegesen különböző határozati javaslata, mely itten következik: „A büntett által károsult kártérítési s más magánjogi igényeinek előleges biztosíthatását a büntető végítélet előtt a m.-vásárhelyi Jogász-egylet szükségesnek tartván, annak kivételét az alábbi módon és eljárás szerint óhajtaná eszközöltetni.“

„A vizsgáló bíró köteles, ha a büntetett gyanúsított ellen a különös vizsgálat megindítása már elhatározatott, vagy ha a gyanúokkal támogatott bevallás megtörtént káros vagy jogutódai kérelmére a vizsgálat rendjén kiderített magánjogi kártérítési igények erejéig gyanúsított vagyonában a biztosítást elrendelni, s annak a fennálló törvényekkel megegyező fogantatba vétele végett az illetékes polgári bíróságot megkeresi, mely a megkeresvény tartalmához képest az elrendelt biztosítási intézkedéseket fogantatosítani tartozik.“

„Ezen előleges biztosítási intézkedés, gyanúsított ingatlanaira a zálogjog előjegyzése vagy hol telekkönyvek nincsenek, a kár és költségtérítési igények betáblázása által; ingókra nézve pedig azoknak bírói zár alá vétele által eszközöltetik.“

„Ingóságokra azonban csak ingatlanok hiányában rendelkezhető el a biztosítás; de a biztosíték-nyújtásra kötelezettnek jogában áll ezen biztosítási intézkedések alkalmazása alól menekülni, vagy ha az már elrendelve és fogantatosítva volna, lefoglalt javainak a biztosítás alól való fölmentését eszközölni az által, hogy a kár és költség térítési igényeket teljes értékben fedező készpénz összeget, vagy letétbe vehető kézi zálogot tesz le a vizsgáló bíró kezébe, vagy végül a biztosítást kérő által is elfogadott jótálló kezest állít.“

„Ha a gyanúsított ellen később a bünvádi eljárás megszüntetik, a vagyonára elrendelt biztosítási intézkedéseket is az eljáró bíróság egyuttal érvényteleníti, s annak fogantatba vétele végett az illetékes plg. bíróságot újból megkeresi, erről a felmentettnak kívánságára hivatalos bizonylat adandó.“

Ezen módosítványok egyike sem nyerhetett szótöbbséget, azonban a határozati javaslat lényegét vagyis a biztosítás eszméjét a közgyűlés nagy többsége elfogadta, s mintán egy kisebb jelentőségű módosítvány is társainál szerencsésebb volt, t. i. hogy a vizsgáló bíró által kiállítandó hivatalos bizonylatba kiteendő, hogy a büntetett által okozott kár és egyéb magánjogi igények perrendszerűen tájékozott értékösszege mennyi? ezen a közgyűlés által is magáévá tett módosítás és a rendes ülésnek elől említett határozati javaslata nyomán létrejött közgyűlési határozat részleteit a következőkben gondoljuk a leghívebben visszaadhatni.

Biztosítási lépések csak a károsult fél vagy jogutódai kérelme folytán a bevallás megtörténte, vagy a személyes vizsgálat bevezetése után — tekintet nélkül annak jogerejűvé váltára — tétet-

hetnek. Az eziránti kérés alapja a vizsgáló bíró által a fennebbi körülményekről kiadandó bizonyítvány, melynek magában kell foglalnia a büntetett által okozott és perrendszerűen valószínűsített kár és egyéb magánjogi igények összegét. A biztosítást a polgári bíró rendeli el és fogantatosítja. A vizsgálat felhagyása vagy felmentő ítélet esetében az eljáró törvényszék állítja ki a vádlott részére e fölől bizonyítványt, melynek alapján a biztosítási lépések érvénytelenítése az illető polgári bíró által a fél kérelmére rendeltetik el.

Ezen kellő indoklással ellátandó határozat is indítványkópen a magyar országos Jogász-gyűléshez be fog terjesztetni.

Végül még Istvánffy Pál terjesztette elő a rendes ülésnek Kuti Albert indítványa folytán hozott következő határozati javaslatát.

„Óhajta a maros-vásárhelyi Jogász-egylet, hogy a m. polg. törvénykezési rendtartás 587. §-ában érintett perreutasító végzések ellen a perorvoslatok használhatása ne zárassék ki; ehhez képest tehát az idézett 587. §-nak utórésze, mely ekép hangzik: „E végzés ellen perorvoslatnak nincs helye“ hagyassék ki, s egyuttal a polg. törv. rendtartás 294. §-szába a kérdéses 587. §. is vétessék föl.“

Mely határozati javaslat, minden hosszabb vita nélkül fogadtatott el, s határozatott ez előbbieket hasonlatára az országos m. jogász-gyűléshez beterjesztetni.

Ezen 3 egész napig tartott közgyűlés lefolyásáról és a tanácskozások menetéről részletesebb tudósítást a gyorsírói följegyzések nyomán szerkesztendő évkönyv fog nyújtani, mi tehát a t. olvasókat arra utaljuk, s itten még csak a közgyűlésen fölmerült némely egyéb tárgyról kívánunk rövid ismertetést nyújtani.

(Vége köv.)

Kolozsvári levelek

December 4-én 1872.

Tegnap s tegnapelőtt tartatott meg nemes Kolozsmegye bizottmányi gyűlése, mely azonban kevés érdeket nyújtott. Az első nap csaknem egészen a ministeri leiratok felolvasásával telt el; a második napon b. Hunyad járási közgyám a felsőkerületi állatorvos községjegyző szigorló választmány igazoló bizottság megválasztása után főjegyző több indítványt olvasott fel, a közmunkaerő megválasztását. az ut csinálást és a virilis intézmény eltörlését illetőleg, melyeket a közgyűlés egyetértve az áll. választmány határozatával elejtett. Elfogadtatott azonban az áll. választmány azon ajánlata, hogy kettő helyett ezután évenként három közgyűlés; tartassék továbbá elhatározatott, hogy az árva pénzkezt 10-es kamattal egy megbízható pénzügyintézetnek fogják kiadni. Több kevésbé érdekes tárgy után végre a főispán a gyűlést bezárta.

Most néhány szót a nálunk kifejlődött színházi versenyek s ezzel kapcsolatban a mindennapiakká vált művezetők kikapásokról. A verseny Kovács Gyula eszméje volt, de hogy jó lenne, épen nem mondhatjuk. Egy jól szervezett, nagy társulatnál az efféle versenyek még talán megjárának, de itt, hol színházunk tagjaiból egy tekintélyes hadcsapatot ugyan igen, de jóra való szintársulatot soha ki nem állíthatnánk, a verseny csak a közönség untatására és a tagok összevezetésére szolgálhat. De szóljunk az eddigi eredményről. Először Shakespeare „Veleuczei kalmár“-jában lépett fel előbb Mátrai Béla, néhány nappal később Egressi Ákos. Az elsőnek szaválata, az utobbinak pedig mimikája volt jobb. Mátrai első ki-léptével jól alakított, de később mind inkább kiesett szerepéből; Egressinél épen az ellenkezőt ütött ki, ő az utolsó jelenetben játszott jobban. Tehát egymást kiegészítették, de egyebet nem is tettek. Másodszor Szentgyörgyi lépett fel Molière „Fősfény“-jében, mint Harpagon. Őnök is tudja hogy ez Mátrainak forceszerepe, de azért Szentgyörgyi is megállta benne helyét, kissé halványabban jellemezte ugyan Harpagon Mátrainál, arcjáték, masqueirozása sem volt olyan jó, de ha nem is állított elénekbe művészi alakot, igyekezett legalább mulattatni és ez sikerült is. A verseny folytatásául emlegetik Boér Emma felléptét „Lecuveur Andrienne“-ben és Mátrai „Fősvény“-jét. Most röviden a művezetők kikapásokról. Mint fennebb is említém, színházunknak sok tagja van, több, mint elég. Minden szerepkörre van két, sőt három négy tagunk is, de épen az a bökkenő, — hogy ezekből alig néhány használható, a többi csak a közönségnek boszantására a „nemzeti színház“ név kigunyolására szolgál. Itt van pl. Fodorné, Dezső Ödön, Dezsőné az „anya“ szerepvivők nagy serge talán az egy Philippovicsné kivételével, Hogyi Gyula stb. kik egy vándor színész társulatnál meglehet, hogy még sikert is mutathatnának fel, de itt nagyon szükség felettiek. Ha a társulat e hasznavehetetlen részét elbocsátának és csak két vagy három derék használható tagot szerződtetnének helyébe, nagy szolgáltatotttennének az illetők ezzel mind a közönségnek, mind a társulatnak. Ennyit a művezetőről, mind szerződtetőről. A szerepkiosztás is lehető legrosszabb. Pl. tegnap a „Makrancos hölgy“-ben Katalin szerepét Fodorné rontotta össze: Boér Emma kisasszony pedig a parterrekből nézte végig az előadást.

Jövőre alkalomadólag e tárgyról is tétet.

Hegyesi Vilmos.

Felelős szerkesztő: DOBOLYI SÁNDOR.

HIRDETMÉNYEK.

(34) **ÉLET-ITAL,** **kitűnő háziszor**
váltó- és mocsárláz, bél- és gyomorgöres, epeinger, hányás, tengeri betegség, vizeletszorulás, álmatlanság, stb. ellen.
Ara egy nagy üvegnek 65 kr., kisebb 30 kr
Sós-borszesz mint háziszor
Mr. Villiam Lee utasítása szerint. Gyors hatást eszközöl: Rheuma, csúsz, szaggatás, fagyás, fog, fej- és fül-fájdalmak, szemgyulladás, rákfekély, bennulások stb. stb. ellen; sőt fogtisztító szerül is igen ajánlható, mennyiben a fogak fényét elősegíti, a foghust erősíti, és a száj tiszta szagtalan ízt nyer a szesz elpárolgása után.
Ara egy nagy üvegnek 80 kr., kisebb 40 kr.
Használati utasítás magyar vagy német nyelven, jelentékeny orvosi s egyéb elismerő bizonyítványokkal, valamint bizományosaink névsorával, minden üveghez mellékeltek.
WERTHER és BRÁZAY.
Gyári iroda és központi főraktár: Pest, országút 26-ik szám.
Maros-Vásárhelyt kapható: **BUCHER MIKSA** fűszerkereskedésében.

(33) **Jó író-papírosak** kaphatók jutányos áráért
Wittich József
ujjonnan berendezett könyv- és papirkereskedésében
Maros-Vásárhelyt.
Legfinomabb vastag levélpapír 100 db 8° 1 ft 80 kr.
Finom közép vastagsága 100 „ 8° 1 „ 50 kr.
Közönségesebb fehér és kék 100 „ — „ 90 „
Különbféle színű, víz-nyomásos 25 „ — „ 25 „
Többféle nagyságú és minőségű levélbortékok:
100 db 40, 50, 60, 80 kr. — 1 ft — kr. 1 ft 50 kr.
1 kötés finom írópapíros 4 „ 50 „ 4 „ — „
1 „ jó, szép fehér papír 3 „ 80 „ 3 „ 60 „
1 „ közönségesebb papír 3 „ 50 „ 3 „ 40 „
Görgényi papíros mindenféle nagyságban, gyári árban.

Mindenféle nagyságú és finomságú **RAJZPAPÍROK** ive 5 krajczártól egész 40 krig.
Másoló-papírok, mérnökszegek,
Faber- és Hartmuth-féle fekete- és színes író-nok, különféle író- és rajz-acéltollak nagyválasztékban, s minden egyéb író- és rajzeszközök.
jutányos áráért.
Uj naptárak 1873-ra.

Ugyancsak **Wittich József** könyvkereskedésében Maros-Vásárhelyt kapható:
kolozsmegye-gyalui egyesbirája által
a községi előjárások részére kiadott
UTASÍTÁS
községi bíróságokhoz utasított ügyek tárgyalása és kezelése tárgyában
mintákkal
Ára 20 kr. — Postánküldve 26 kr.

(23) **Vizsgáljatok meg mindent s tartsátok meg a jót!**
Számítalan esetben jönnek bizonyult s orvosi tekintélyek és magánosok tanúsítványai által kitüntetett gyógyszerek.

Dr. Miller móhővény-nedve.
Leghathatósb szer köhögés, mellhurut, nátha, nyálkásság, rekedtség, kezdődő tüdővész, s a gyermekek számarhurutja ellen; ezer meg ezer esetben bebizonyulva.
Egy eredeti üvegtégely ára, használati utasítással 3 nyelven 50 kr. o. é.
Miller óvbalzsama görcsök ellen.

Törvényes vegytani elemzés szerint 1868. április 8-áról a növényország leghasznosabb nemeiből a legszorgalmasabban készítve, erősítő és üdítő hatásánál fogva messzire kitűnőleg ösmerve a gyomor és végbél nyálkássága, emésztéshiány, gyomorgyengeség, görcsös gyomorbad, vérhas, puffadás és kólikafájdalmak ellen.
Ezen kívül leghathatósb és legerősebb szer hosszas és kimerítő betegségek ellen.
Egy eredeti, horgony-kupakkal, pecsét- és használati utasítással 3 nyelven ellátott üveg ára 1 frt 50 kr. Egy kisebb üveg 80 kr. o. é.
Maros-Vásárhelyt valódi minőségben csak **Bucher Miksánál** kaphatók. Szászvároson: **Rukert C.** gyógyszerésznél. Gyula-Fehérvárt: **Boos C.-nál.** Csikszere: **Winkler F.-nél.** Déesen: **Krémer Jánosnál.** Gy.-Szt-Miklóson: **Frölich E.-nél.** Kézdivásárhelyt **Lukács F.-nél.** Nagy-Enyeden: **Horváth F.-nél** S.-Szt-Györgyön: **Guták és társánál.**

(37) **Tandem denigrefelix!**
Végre elértem azt, mit régen reméltem, utolsó reményem, melyet mennyiségtani tanár
R. ORLICÉ ur
Berlin, Wilhelmstrasse 5.
Lutria-utasításában helyeztem, nemcsalt meg, mert én ezzel **egy ternót nyertem!** ezer köszönet.
Graz. Maslen M. hivatalnok.
küldi meg — bérmentes megkeresés után — a fentebbi tanár ur legújabb nyerményei jegyzékét, és ad utasítást, valódi tudományos és elősmert jószágú **lutria utasításairól.**
a fennebbi.

(18) **Wittich József** könyvkereskedésében
M.-Vásárhelyt kapható:
Községi közigazgatás vagyonkezelés és számadások kézikönyve.
Irta: **Till Antal.**
Ára 2 frt 50 kr.
A m. k. belügyminiszttertől, a jegyzői szigorlatra készülőknek ajánlva.

(5) **VICTORIA biztosító társaság Kolozsvárt**
(alapítva 1865-ben)
melynek biztosítéki alapja az 1871-ki zárlat szerint törzs- és tartalék tőkében s évi bevételekben **öt milliót** halad, köztudomására hozza, hogy az ideit **takarmány és gabona biztosítási üzlet** megnyilván, ezen osztályban vágó minden biztosítási ajánlatok elfogadtatnak.
Biztosíthatók pedig tűz ellen mindennemű takarmányfélék és gabonák, szabadban vagy fedé alatt, boglyákban asztagokban vagy magtárban. Elcséplés után a biztosítás a magra és tovább foly ha az iránt jelentés tétetett.
Az épület biztosítási osztálynál kiváló figyelembe ajánlatnak a „Victoria” által életbe léptetett, **„társas-, árva vagyon- és egyházi biztosítás”** mire nézt külön, rendkívül kedvezményes, díjszabások vannak megállapítva.
Házi berendezések, mint: bútór, fehér-, ág- ruha nemű stb. különös kedvezményben részesülnek a biztosításnál.
Ezekon kívül is biztosítás nyújtatik mindennemű lak- és gazdasági épületekre: gyárookra, mal-mokra, vasúti építkezésekre, kereskedelmi raktárookra, boltokban levő czikkekre, nyers és feldolgozott anyagokra stb. tűzvillamesapás-, rombolás- robbanás és kihurczokodás veszélye ellen.
Egyszersmind felhivatik a t. közönség **életbiztosítási** ajánlatait is a „Victoriánál” tenni meg, mely minden irányu módozataiban a legnagyobb előnyöket nyújtja.
Bővebb felvilágosítással, átnézeti könyvekkel, a díjak iránti tájékozással szolgálnak a társasági felügyelők s vidéki ügynökségek.
a „Victoria” biztosító társaság vezérügynöksége Kolozsvárt:
Wagner. Szász.
Szöllősi Sámuel, „Victoria” főügynöke.